

Els llibres

Manuel António Pina

El llibre

I en arribar a la dura
pedra marbre no diguis: «Aigua, aigua!»,
perquè si has trobat allò que cercaves
ho has perdut i encara no ha començat la teva recerca;
i si tens set, insensat, beu les teves paraules
puix que és tot el que tens: literatura,
ni tan sols misteri, ni tan sols sentit,
només una cosa hipòcrita i fosca, el llibre.

No tenguis contra ell el cor endurit,
allò que pots saber és en un altre lloc.
Allò que el llibre diu és no dit,
com un paisatge que entra per la finestra d'una cambra buida.

La ferida

Real, real, per què m'has abandonat?
I, així i tot, de vegades prou que em cal
lliurar en les teves mans el meu esperit
i que, per un moment, basti

que es faça la teva voluntat
perquè tot torni a tenir sentit,
no dic la vida, sinó almenys el viscut,
noms i coses, franc arbitri, causalitat.

Oh, aplegar els trossos de tots els llibres
i desimaginar el món, descrear-lo,
amarrat a l'altiu arbre mestre
del passat! Però on es pot trobar un passat?

Art poètica

Vés, doncs, poema, cerca
la veu literal
que desocultament parla
sota tanta de literatura.

Si la sents, però, tapa't les orelles,
perquè per primera vegada seràs tot sol.
Torna aleshores, si pots, pel camí
de les interpretacions i dels sentits.

Però no miris cap enrere, no miris cap enrere,
o mai no et perdràs;
i el teu cant, insensat, serà fet
sols de malenconia i de despit.

I de discòrdia. I tanmateix
sota tant de passat insepult
què has trobat tret d'aldarull,
tret d'altre cop ressentiment i ironia?

«The house of life»

Com Rossetti rescatant l'ofrena d'amor
vers a vers del corrupte cos
d'Elizabeth Eleanor, l'escriptor
és un lladre de tombes. I és un mort

que dorm un son d'altri, el del llibre,
que a si mateix se somnia digerint
la seva carn i la seva sang i dirigint
la seva mà i el seu franc arbitri.

Qui va construir casa seva? Qui va sembrar
la seva vida, qui la collirà?
Ni la seva mort li pertany, la va robar
a un altre i un altre li la robarà.

Pren-ne, menja'n, lector: això és el seu cos,
la inhabitada casa del llibre,
tu també ets, com ell, mort,
i tampoc no tens sentit.

PINA, Manuel António. *Els llibres*. Traducció de Gabriel de la S. T. Sampol. Vic: Eumo (Jardins de Samarcanda 42), 2006.

Traducido por Gabriel Sampol